

betrages som et kommunalt Anliggende, og at det som andre kommunale Byrder fordeles efter Skatteevnen; men vi maa være enige med Udvalgets Flertal derom, at den Naade, hvorpaa Lovforslaget søger Tanken gjenneført, ikke er heldig; thi, ligesom vi tro, at det vil medføre store Ulemper for Kommunen i Almindelighed at betale alt Snekastningsarbejde, saaledes anse vi ogsaa den Naade, hvorpaa Arbeidskraften efter Lovforslaget skulde tilveiebringes, for ubillig overfor den Enkelte. Mindretallet kan derfor i Et og Alt slutte sig til, hvad Flertallet har udtalt i Betænkningen, vedrørende denne Side af Sagen, ligesom vi ere enige med Flertallet om, at ubemidlede, jordløse Husmænd og Indfiddere kun tilpligtes at udføre Snekastningsarbejde imod Betaling. Derimod kunne vi ikke følge Flertallet, naar det foreslaar fremdeles at beholde de nugældende Regler for Fordelingen af Snekastningsarbeidet; thi efter vor Formening vil dette ikke alene være et Brud paa det Princip, der er nedlagt i Lovudkastet: at det som kommunal Byrde skulde hvile paa Skatteevnen, men det vil tillige bevirke, at man fremdeles kommer til at savne et fast Grundlag for Fordelingen af Arbeidet. Ved at gennemse de for forskjellige Amter gjældende Snekastningsregulativer have vi overbevist os om, i hvor høj Grad forskjellig den gjældende Lovs Bestemmelser ere blevne opfattede, hvilket, efter hvad der er oplyst i Udvalget, endog sine Steder har ført til, at hverken Loven eller det gjældende Regulativ ere komne til Anvendelse, men Alt med Hensyn til Snekastningsarbejde endnu retter sig efter „gammel Skik og Brug“. Vi holde os overbeviste om, at en endnu større forskjellighed vil gjøre sig gjældende i Anvendelsen af Loven, naar denne nu skal fortolkes af ethvert enkelt Sogneraad. Vore Forslag under Nr. 3, 4 og 11 gaa derfor ud paa, at Snekastningsarbeidet skal fordeles efter samme Ligning som Kommunaalskatten, hvorved vi tro at høre de Mangler, vi have paapeget saavel ved Lovudkastet som ved Flertallets Forslag.

Til § 5.

Under det foran til § 3 Udviklede har

Flertallet gjort Rede for de Grunde, der have ledet til at fraraade Vedtagelsen af nærværende Paragraf, og de Bestemmelser, Flertallet har foreslaaet indfatte som § 5 (Ændringsforslag Nr. 10), ere en Konsekvens og et Supplement til Flertalsforslaget til § 3.

Hvor Forholdene egne sig dertil, og det er i Sagens Interesse, bør Sogneraadet have Ret til i det Hele eller for en Del at lade Snekastningsarbeidet udføre ved leiede Folk, og denne Ret vil navnlig have Betydning paa den Naade, at man kan gjøre en, sig dertil egnende, Bei til en særlig Arbejdsreds og i Vedtægten bestemme, at Arbeidet paa en saadan Bei udføres ved leiede Folk.

Berettigelsen til under særlige Forhold, naar den Arbeidskraft, hvorover der kan disponeres, maatte skjønnes at være utilstrækkelig, da at tage leiede Folk til Hjælp, synes at være selvfølgelig og har allerede hjemmel i Loven af 30te December 1858, i hvilken lignende Myndighed er tillagt Politimesteren og Sognefogden. At denne Myndighed imidlertid maa gaa over fra disse til Sogneraadet, er en ligefrem Folge af den Betragtning, at Snekastningen skal være et kommunalt Anliggende.

Den Ret, den gjældende Lovgivning giver, til at lade Statskassen bidrage til Dækning af Udgifterne ved Snekastningen paa Post-ruterne, er efter de Oplysninger, Udvalget har modtaget, benyttet i en saa overordentlig ringe Grad, at man ikke har fundet Betænknelighed ved at gaa ind paa, at Retten til at kræve saadant Bidrag bortfalder.

Til § 6.

Betræffende Grunden til at Udvalget i denne Paragraf foreslaar den Forandring (Nr. 12), at Spandagsarbejde ikke skal kunne forlanges til at kjøre Sneklov eller til at bortkjøre Snek, men at der derimod skal leies til disse Kjørsler, maa man henvise til Udvalgets Bemærkninger til § 23.

Til § 7.

Da der har været yttret Tvivl om, hvorvidt man i alle Amtsraadskredse ved Fordelingen af Landeveiene til Snekastning har fulgt den i og for sig naturlige Regel, at der ved